

Disse Ord er overflødige i den her foreslaaede Affattelse af Loven, fordi § 79 Stk. 1, indeholder de nødvendige Regler om, hvad der skal medregnes i Tjenesteindtægten. — Den nugældende Lovs § 1, sidste Punktum, er udeladt, fordi den tilsvarende Bestemmelse er nærmere udformet i § 76. Dernæst foreslaas indført den Bestemmelse, at der ikke kan oppebæres Efterindtægt efter en Tjenestemand, som staar udenfor Nummer paa det Tidspunkt, Dødsfaldet indtræder (og som altsaa ikke oppebærer Lønning fra Staten).

Endelig tilføjes der en Bestemmelse om, at uforsørgede, forældrelose Børn har samme Ret, hvad enten det er deres Fader eller deres Moder, der har været Tjenestemand.

Stk. 2 bestemmer, at Enken har Ret til — med de i Paragraffen nævnte Begrænsninger — at blive boende i en Tjenestebolig, for saa vidt saadan har været forbunden med den afdødes Stilling. Reglen er ny i vor Lovgivning, men det er oplyst, at en tilsvarende Bestemmelse findes i den tyske Rigslovgivning.

Stk. 3 indeholder en ny Bestemmelse for det Tilfælde, at den afdøde Tjenestemand har været gift tidligere og i dette Ægteskab haft Børn, som endnu er uforsørgede.

Til § 76.

Paragraffen er en nærmere Udformning af den nugældende Lovs § 1, sidste Punktum. I 1ste Stk. bestemmes, at Børn indtræder i deres Moders Rettigheder, for saa vidt Moderen afgaar ved Døden inden Udløbet af den Tid, i hvilken hun er berettiget til Efterindtægt, medens Stk. 2 angaar Børnenes Ret, hvis Moderen dør, mens hun oppebærer Enkepension. I Stk. 3 suppleres Bestemmelsen i Stk. 1, idet det bestemmes, at de uforsørgede Børn, hvis Moder dør, mens hun oppebærer Efterindtægt, ved Udløbet af Efterindtægtsperioden indtræder i Moderens Ret til Pension, saaledes at de ialt kommer til at oppebære Efterindtægt i fulde 3 Maaneder efter Moderens Død.

Til § 77.

De tilsvarende Bestemmelser findes for Tiden i § 4 i Bekendtgørelse af 10. Oktober 1917.

Til § 78.

Efter de af Kommissionen foreslaaede Regler om Pension til fader- og moderlose Børn, kan det Tilfælde indtræde, at et saadant Pensionsbeløb bliver større end Efterindtægtsbeløbet. Det findes rimeligt, at det i et saadant Tilfælde bliver Pensionsbeløbet, som kommer til Udbetaling i Stedet for Efterindtægten.

Til § 79.

Denne Paragraf svarer i det væsentlige til § 2 i Bekendtgørelse af 10. Oktober 1917. De foreslaaede Ændringer har til Hensigt dels at tydeliggøre Paragraffens Bestemmelser, dels at bringe Benævnelserne paa de Lønningsdele, der skal medregnes ved Fastsættelse af Tjenesteindtægten, og paa de Honorarer osv., som ikke skal henregnes til denne, i Overensstemmelse med de Betegnelser, som er anvendt i andre Afsnit af Lønningsloven.

Til § 80.

Svarer til Bekendtgørelsens § 7. Rettelserne er kun formelle.

Til § 81.

De tilsvarende Bestemmelser findes for Tiden i ovennævnte Bekendtgørelses § 4. De øvrige Bestemmelser i nævnte Paragraf er dels gaaet over i Forslagets § 77, dels angaar de den administrative Gennemførelse af Loven og maa derfor henføres til de Regler, som vedvarende fastsættes i en ministeriel Bekendtgørelse.

Til § 82.

Svarer til § 3 i Lov af 2. December 1916. Der er foretaget den Ændring, at det ikke udtrykkelig bestemmes, at Finansministeren skal forhandle med paagældende Ministerium, før de nødvendige vejledende Bekendtgørelser udstedes.